

KRÓNIKA

RAKONCZAI JÁNOS 70 éves

Jelen sorok írói a köszöntés jelképes virág-csokrárt szeretnék átadni Rakonczi János számára, amellyel maguk, kollégáik és a mindenkori tanítványok tiszteletét, megbecsülését és szeretetét fejezik ki a Szegedi Tudományegyetem emeritus professzora iránt.

Az ünnepelt fő kutatási területei az emberi tevékenység környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálata, illetve az utóbbi húsz évben a klímaváltozás tájra gyakorolt következményeinek értékelése az Alföldön. Kutatásait változatos módszerekkel, számos társtudomány kutatóinak együttműködésével végzi. A több mint két évtizedes szegedi egyetemi oktatói munkája nyomán nagyszámú tanítvány munkáját koordinálta, akik általa ismerhették meg a globális környezeti problémákat, s többek között az ő hatására válhattak igazi geográfussá és környezettudóssá.

Rakonczi János a földrajzzal akkor került meghatározó kapcsolatba, amikor 1969-ben felvételt nyert a József Attila Tudomány Egyetem földrajz-földtan szakjára. Másoddiplomáját később a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán Természeti erőforrás-kutató szakmérnökként szerezte 198-ban. 1974 és 1987 között a MTA Földrajztudományi Kutatóintézet Alföldi Csoportjának természeti földrajzos kutatójaként, majd osztályvezető-helyetteseként dolgozott Békéscsabán. 1988 és 1995 között a Békés Megyei Tanács majd Önkormányzat tudományos titkára volt.

A Magyar Földrajzi Társaságnak hallgató kor óta aktív tagja. Az 1989. évi békéscsabai Vándorgyűlés fő szervezője volt. Békéscsabán az MFT Békéscsabai területi osztályán számos ismeretterjesztő előadással sokat tett a földrajz népszerűsítéséért. 1995 után a Szegedi Tudományegyetem Természeti Földrajzi és Geoinformatikai Tanszékén folytatta egyetemi munkásságát. 1975-ben egyetemi doktori, 1989-ben kandidátusi, majd 2013-ban MTA doktora címet szerzett. Vezető tisztségeket több ízben töltött be:

az SZTE Földrajzi és Földtani Tanszékcsoport és a Környezettudományi Intézet vezetője volt, továbbá majdnem 20 évig a Nagyalföld Alapítvány igazgatója is volt. Mindemellett sok éven aktívan részt vett az egyetemi Kari Tanács, illetve több kari bizottság munkájában. Mintegy 15 tantárgy tematikáját dolgozta ki, a környezettudomány MSc szakfelelőse, a Környezettudományi Doktori Iskola tőzstaga, a Szegedi Akadémiai Bizottság Föld- és Környezettudományi Szakbizottság elnöke volt. A hallgatóság körében nagyon népszerűek a globális környezeti problémákkal foglalkozó érdekesítő, egyben humoros és elgondolkodtató előadásai.

Rakonczi János kutatásai a globálistól a lokális léptékig felölelik a környezetvédelem aktuális problémáit. A globális környezeti problémák nyomán követésére folyamatosan nagy hangsúlyt helyezett. Kutatási eredményeiből született meg 2003-ban a Globális környezeti problémák, 2008-ban a Globális környezeti kihívásaink, 2018-ban angol nyelven a Global and Geopolitical Environmental Challenges monográfiák. 2020-ban jelenik meg *Elfogyasztott jövőnk? Globális Környezeti és Geopolitikai Kihívásaink* című új könyve. Írásait a nagyfokú tudományos igényesség mellett olvasmányosság jellemzi! Az elmúlt két évtizedben a klímaváltozás hazai következményeit kutatta, s a szakterület egyik hazai megalapozója. Kutatási területei közül kiemelhetjük a talajvízszint-változás kérdéskörét, amelyet kezdetben Duna-Tisza-közi, majd alföldi léptékre terjesztett ki, valamint az árvíz és belvíz témakörét. Több mint 25 könyv szerzője vagy szerkesztője, tudományos közleményeinek száma közel 200. Ez a nem mindennapi tudományos teljesítmény inspiráló, egyben példa értékű a fiatalabb kutatók számára is!

Az ünnepelt kitartó kutatói munkássága, szakmaszeretete, nyugodt határozottsága és nagy munkabírása mindannyiunk számára zsinórmértékül szolgál!

Születésnapján kollégái, volt hallgatói nevében is jó egészséget kívánunk neki és kívánjuk, hogy kutatásaival és oktatói tevékenységével még

sokáig szolgálhassa a geográfia és a környezet-tudomány jövőjét.

LADÁNYI ZSUZSANNA – SZILASSI PÉTER

Jubileumi köszöntés

Jubileumi születésnapjuk alkalmából ezúton köszöntjük tagtársainkat!

JUHÁSZ ÁRPÁD	85 éves	NYÍRI ZSOLT	80 éves	JÁKI KATALIN	75 éves
DUSEK LÁSZLÓ	80 éves	SZABÓ JÓZSEF	80 éves	KÁROSSY CSABA	75 éves
GOLOBICS PÁL	80 éves	IVÁNYOSI SZABÓ ANDRÁS	75 éves	PINTÉR ZOLTÁN	75 éves

HAHN GYÖRGY (1936-2020)

Hahn György 1936. május 3-án született Budapesten. Középiskolai tanulmányait a fővárosi Berzsényi Dániel Gimnáziumban és a Madách Imre Gimnáziumban végezte, 1954-ben érettségizett. Ugyanez év őszén fölvetették a budapesti Eötvös Lóránd Tudományegyetem földrajz-földtan szakjára, ahol 1958-ban kitüntetéssel (vörös diplomával) végzett. Ezután a Bauxitkutató Vállalat (BKV), majd 1960-tól a Mátrai Ásványbánya Vállalat bányageológus munkatársaként dolgozott. Utóbbi helyen főleg az istenmezei bentonit előfordulásokat kutatta.

1962-től a Magyar Tudományos Akadémia Földrajztudományi Kutató Csoportjának (1967-től Földrajztudományi Kutató Intézetének) munkatársa volt. Itt kezdett foglalkozni felszínalaktani (geomorfológiai) térképezéssel és löszvizsgálatokkal. 1966-ban a Központi Földtani Hivatal Országos Ásványvagyon Bizottsága Titkárságának munkatársa lett, ahol 1986-ig részt vett a hazai nyersanyag készletek éves mérlegének és kitermelés mértékének értékelésében. Mindez alapos terepismeretet is igényelt, így az ércbányászat mellett az építőipar természetes nyersanyagainak körében is alapos és hasznos szaktudást szerzett, valamint felszíni-, homok-, kavics- és agyagfejtések megnyitását véleményezte, engedélyezte, sőt kezdeményezte. Így a hazai nyersanyagkészletek szinte minden mennyiségi és minőségi sajátosságára és fölhasználhatóságára átfogó és mérvadó rálátása lett. Mindeközben 1967-ben egyetemi doktori fokozatot, majd 1975-ben löszkutatási eredményeiről írt értekezésével kandidátusi címet szerzett. A Magyarhoni Földtani Társulat Gazdaságföldtani Szakosztályának titkárává, majd elnökévé választották. Tagja volt az INQUA (Nemzetközi Negyedidőszaki Kutatások Egyesülete) és az IGU (Nemzetközi Földrajzi Egyesület) szervezeteknek.

1983-tól 1991-ig ismét a MTA Földrajztudományi Kutatóintézetének tudományos főmunkatársa volt. Az intézetben belül az Észak-magyarországi osztály vezetője volt, ahol számos új kutatási terület vizsgálatát kezdeményezte (távérzékeléses szénhidrogén-kutatás, föl hagyott külszíni bányahelyek, meddőhányók hasznosítása vagy „visszatájasítása”). Mindeközben folytatta felszínalaktai térképek rajzolását (Dunántúl, Mát-ra- és Bükkalja), a lösz- és terasz kutatás. 1989-ben befejezte akadémiai doktori értekezését, amelyet 1992-ben – már ismét a Központi Földtani Hivatal munkatársaként – sikerrel védett meg.

1992-ben a Miskolci Egyetem Bányamérnöki Kara azzal a kérdéssel kereste meg, hogy vállalná-e földrajzi tanszék alapítását és megszervezését, így 1993 nyarától 2000 őszéig karunk Földrajz-Környezettan Tanszékét vezette. 2007-ig a Kari Doktori Tanácsnak is tagja volt. 2010-ig aktívan tanított az egyetemen. Többnyire gazdasági-, társadalomföldrajzi tárgyakat oktatott, azok természetföldrajzi alapjait kellőképpen hangsúlyozva. Kitűnő emlékező- és összefüggéseket meglátó képessége következtében hallgatói keresztszüleitől a „Számmaniás Számmágus” nevet kapta. Ironikus humora szinte mindig egyensúlyban volt öniróniájával. Ezt is ránk hagyta. Munkásságáért az Országos Ásványvagyon Bizottságtól földtani tanácsosi elismerést, valamint a Bányászat Szolgálati Érdemérem bronz, ezüst és arany fokozatát is megkapta. Emlékét megőrizzük!

Fájó szívvel búcsúznak tőle a Földrajz-Geoinformatika Intézet munkatársai, akiknek „idősebbjét” Ő válogatta ide, „fiatalabbja” pedig a tanítványa volt, valamint az egykori Bányamérnöki Kar (ma Műszaki Földtudományi Kar) vezetősége.

HEVESI ATTILA

SZABÓ MÁRIA (1947–2020)

Egy váratlanul rátört súlyos betegséggel vívott, türelemmel és bátorsággal viselt eredménytelen küzdelem után elhunyt Szabó Mária, az ELTE TTK Földrajz- és Földtudományi Intézetének korábbi igazgatója. A Heves megyei Nagyfügeden született, a mátyásföldi Corvin Mátyás Gimnáziumban érettségizett 1966-ban, majd az Eötvös Loránd Tudományegyetemen szerzett biológia-kémia szakos középiskolai tanári oklevelet 1971-ben. Tanulmányai befejezése után pályáját az ELTE Növényrendszertani és Növényföldrajzi Tanszékén az MTA tudományos ösztöndíjas gyakornokaként kezdte, majd 1973 és 1976 között a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem Növénytani Tanszékén volt tanársegéd. 1973-ban Homoktalajok vízgazdálkodása, mint a primer produkciót befolyásoló környezeti tényező című értekezésével egyetemi doktori címet szerzett. 1976-tól ismét az ELTE TTK oktatója lett, a Növényrendszertani és Növényföldrajzi (annak átszervezése után a Növényrendszertani és Ökológiai) Tanszéken. 1978-ban kinevezték adjunktusnak, majd 1984-ben docensnek. Közben 1981-ben Egy cseres-tölgyes erdő víz- és ásványianyag-forgalma című értekezése alapján elnyerte a kandidátusi fokozatot. 1996-ban habilitált az ELTE TTK-n. 2000-ben elnyerte a Széchenyi Professzori Ösztöndíjat, 2001-ben pedig kinevezték egyetemi tanárnak. 2006-ban Vizes élőhelyek tájökológiai jellemvonásai a Szigetköz példáján című értekezésével megszerezte az MTA doktora címet.

1997-től a Földrajzi Tanszékcsoport kérésére a biogeográfia, továbbá a természet- és környezetvédelem, valamint tájökológia tantárgyak oktatása céljából lett a Természetföldrajzi Tanszék munkatársa. Ekkortól vált egyre inkább „földrajzossal”. Jelentős szerepet játszott geográfus- és földrajztanárképzésben, majd a bolognai rendszer bevezetésekor a földrajz alapszak és a geográfus mesterszak táj- és környezetkutató szakirányának kidolgozásában, illetve ökológiai, természetvédelmi, környezetvédelmi és tájföldrajzi témájú tantárgyak oktatásában. A tanítást nagyon szerette, nem ritkán heti 16 órában is tanított. Egyetemi oktatómunkája során a tanórák mellett számos, a hallgatók számára a mai napig emlékezetes teregyakortat vezetett, amelyeknek a szakmai anyagát maga dolgozta ki. Összesen mintegy 150 doktori, szakdolgozati és tudományos diákköri munkát irányított, kiemelkedően eredményesek voltak OTDK témave-

zetései, hallgatói több országos konferencián voltak első helyezettek, vagy nyertek el egyéb díjakat. Kiváló és a hallgatók körében népszerű oktató volt.

Ötletadó és meghatározó szerepe volt abban, hogy 1995-ben az ELTE TTK a környezettan tanári szak indítására akkreditációs anyagot állított össze. Egyik alapítója volt a később Környezettudományi Centrummá alakult Környezettan Kari Munkacsoportnak, amelynek keretében központi szerepe volt az említett környezettan tanári szak, majd a bolognai rendszerre történő áttéréskor a környezettan alapszak és a környezettudomány mesterszak beindításában. Kiemelkedő szerepe volt abban is, hogy az ELTE 2006-ban megalapította a Környezettudományi Doktori Iskolát. Megszervezte a Kari Környezettudományi Diákkört is, amelynek éveken át elnöke volt.

2006-ban az ELTE TTK átszervezésekor megalakult a Földrajz- és Földtudományi Intézet, egyben új tanszékként létrejött a Környezet- és Tájföldrajzi Tanszék, amelynek fő szervezője, megalapítója, 2012-ig tanszékvezetője, majd 2017 decemberéig, nyugdíjazásáig professzora volt. 2007-ben egy éven át az Intézet Földrajztudományi Központjának vezetője is volt, majd 2008-ban megválasztották intézetigazgatónak. Ezt a nehéz feladatot 2012-ig sikeresen látta el. A doktori iskolai képzésben a Földtudományi Doktori Iskolának alapító törzstagja, a Környezettudományi Doktori Iskolának tagja, és mindkettőnek rendszeres oktatója volt. Ezen túl közéleti munkásságának fontos részeként 2007–2017 között a TTK Földrajz és Földtudományi Habilitációs Bizottságának tagja, 2009-től elnöke, 2010–2017 között pedig a TTK Földtudományi Doktori Iskola Földrajz–Meteorológia programjának vezetője is volt.

Kutatómunkáját alapvetően a környezettudomány és kiemelkedően a tájökológia területén végezte. Szakmai indulásakor meghatározó volt, hogy részt vett a Síkfőkút környéki területek nagyszabású interdiszciplináris bioszféra-kutatási programjában, a vizsgált táj ökológiai értékelésében. Pályája derekán vizsgálódásainak fő területe vizes élőhelyek tájérzékenységének, valamint tájszerkezetük változásának, tájrehabilitációjuk lehetőségeinek vizsgálata volt. E témakörön belül különös részletességgel kutatta a Szigetköz tájökológiai kérdéseit. További kutatási területei közé tartozott a tájak természetessé-

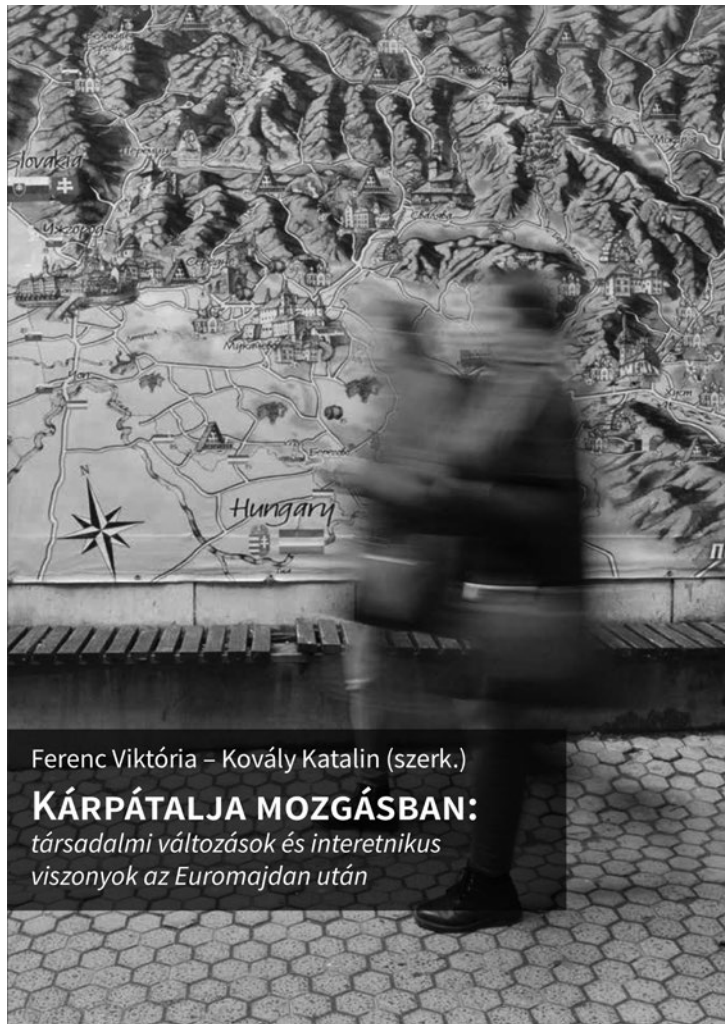
ge, terhelhetősége, érzékenysége és leromlása, valamint a tájhasználat változásai és azok hatása. Mindezekhez kapcsolódóan számos kutatási pályázatot nyert el, kutatásvezetőként több KTM, TEMPUS JEP, FKFP és más tudományos projekteket irányított. Az utóbbi évtizedben többek között két OTKA-pályázatnak is témavezetője volt, amelyek az antropogén tájelemek tájökölógiai szempontú, illetve a megújuló energiaforrások alkalmazásának tájvédelmi szempontú vizsgálatával foglalkoztak. Kutatási eredményeit több mint 150 tudományos közleményben összegezte és jelentette meg, számtalan hazai és nemzetközi konferencián ismertette. Könyvben megjelent munkái közül kiemelkedik Kalapos Tiborral közösen írt Az ökológiai rendszerek című könyvfejezet a Nánási Irén szerkesztette Humánökológia című kézikönyvben (2005), A Kárpát-medence biogeográfiája című könyvfejezet a Dövényi Zoltán által szerkesztett A Kárpát-medence földrajza (2008) című könyvben, valamint Az élővilág földrajza című fejezet a Szabó József szerkesztette Általános természetföldrajz I. (2013) című tankönyvben. Tudományos eredményeinek elismeréseként 2005 óta folyamatosan, több ízben is megválasztották az MTA Földtudományi Osztálya Természetföldrajzi Tudományos Bizottsága tagjának, emellett tagja a Tájföldrajzi Albizottságának és 2011 óta választott tagja az MTA Földtudományi Doktori Bizottságának. 2013–2016 között az

MTA nem akadémikus közgyűlési képviselőinek választott tagja, 2014-től a Bolyai Kollégium Szakértői Testületének tagja volt. Emellett 2012-től tagja volt az Agrárminisztérium irányította Európai Táj Egyezmény Nemzeti Koordinációs Munkacsoportja Szakértői Testületének, valamint 2009-től a Kárpát-medencei Környezettudományi Konferencia Tudományos Tanácsának. Dolgozott a Közép-Magyarországi Regionális Fejlesztési és Képzési Bizottságban is. A Magyar Földrajzi Társaságnak 1996-tól volt aktív tagja.

Mindezen szerteágazó munkásságáért 1994-ben az ELTE Trefort Ágoston Emléklappal tüntette ki, majd 2009-ben megkapta az ELTE TTK Tudományos Diákkörért érmét, 2011-ben pedig az Országos Tudományos Diákköri Tanács Jubileumi emlékérmét. 2015-ben az ELTE Pro Universitate kitüntetés arany fokozatát vehette át. Élete végén nagy örömet okozott neki, hogy az egri Eszterházy Károly Egyetem szenátusa professor emerita cím odaítélésével köszönte meg a sok éves együttműködést.

Szabó Mária megnyerő személyiségű, határozott, vezetői képességekkel rendelkező, segítőkész, nagy tudású, tiszteletet érdemlő oktató és kutató volt erős szellemi kisugárzással. Szakmailag sikeres pályafutása során mély keresztény hite és erős nemzeti elkötelezettsége biztos irányítúként vezette élete végéig. Fájó szívvel búcsúzunk tőle, nyugodjék békében!

HORVÁTH GERGELY – KISS ÁDÁM

FERENC VIKTÓRIA – KOVÁLY KATALIN (szerk.):
**Kárpátalja mozgásban: társadalmi változások és interetnikus viszonyok
az Euromajdan után**
Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt., Budapest, 2020, 148 p.

A magyarországi és kárpátaljai kutatók együttműködésében készült kötet empirikus vizsgálatok eredményei alapján ad láttelepet arról, milyen helyzetben és állapotban van a Magyarországgal szomszédos kárpátaljai régió, illetve hogy milyen folyamatok jellemzik az itt élők mindennapjait. A helyzet alapos ismerete, a pontos diagnózis felállítása nélkül nem lehet a jövőt tervezni. Éppen ezért ez a könyv nélkülözhetetlen olvasmány minden olyan felelős magyar számára, aki nem közömbös Ukrajna legnyugatibb régiója, azaz Kárpátalja és az itt élők sorsa iránt.

További információ: kovaly.katalin@csfk.mta.hu

Szerzőink figyelmébe!

Kérjük Szerzőinket, hogy megjelentetésre szánt cikkük, tanulmányuk elkészítésekor kövessek a Földrajzi Közlemények tanulmányainak formai felépítését és az alábbi szempontokat vegyék figyelembe!

Szöveg

A tanulmányt a szerző az elektronikus beküldő felületen keresztül töltheti fel a Földrajzi Közlemények rendszerébe. A felület elérhető a Magyar Földrajzi Társaság honlapján, a Földrajzi Közlemények oldalán. Kérjük Szerzőinket, hogy tanulmányukat a formai követelményeknek megfelelően formázva küldjék be! Az anyag terjedelme legfeljebb 40 ezer karakter lehet szóközökkel. A tanulmányhoz 10–15 soros összefoglalót és 3–5 kulcsszót mellékeljenek angol nyelven! A szövegben lábjegyzetet csak kivételes esetben alkalmazzanak, végjegyzetet ne használjanak! A tanulmányokban 3 fokozatú címrendszer használható (fejezetcím, elsődrendű alcím, másodrendű alcím).

Szakirodalmi hivatkozások

A hivatkozás formája: A szerző neve (kezesztnevének rövidítésével) és a megjelenés éve. A szöveggörnyezetűtől függően: TÓTH Z. (2018) vagy (TÓTH Z. 2018). Külföldi szerző publikációjára történő hivatkozáskor a név két tagja közé vessző kerül: (HARRISON, M. 2017).

Többszerzős hivatkozás esetén a nevek közé nagykötőjel kerül: (HORVÁTH S.–SOLYOS G. 2016). Ha a hivatkozott munkának háromnál több szerzője van, csak az elsőnek a neve szerepeljen: (KOVÁCS B. et al. 2013). Ha adott szerzőnek egy évben több publikációjára történik hivatkozás, akkor az évszámhoz a, b stb. írandó: (TÓTH Z. 2012a).

Felsorolásszerű hivatkozások esetén az egyes – időrendbe és nem ábécé-sorrendbe rendezett – tételeket pontosvessző választja el: (NÉMETH P. 2008; HORVÁTH V. 2006).

Irodalomjegyzék

Az értekezés végén a felhasznált munkák jegyzéke szerzők szerint ábécé-sorrendben, ezen

belül időrendben legyen! Az Irodalomjegyzékben a tanulmányban hivatkozott minden mű könyvészeti adatának szerepelnie kell.

A különböző jellegű kiadványok mintája

Könyv: MENDÖL T. 1963: Általános településföldrajz. – Akadémiai Kiadó, Budapest. 567 p.
Könyvfejezet: SZÉKELY A. 1998: A periglaciális felszínformálás. – In: BORSY Z. (szerk.): Általános természetföldrajz. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest. pp. 356–421.
Folyóirat: BELUSZKY P. 2005: A mezővárosok és az „alföldi út”. – Földrajzi Közlemények 53. 1-2. pp. 31–46.
KROLOPP E. – SÜMEGI P. – KUTI L. – HERTELENDI E. – KORDOS L. 1995: Szeged-Óthalom környéki löszképződmények keletkezésének paleoökológiai rekonstrukciója. – Földtani Közlemények 125. 4. pp. 309–361.

Ábrák, fényképek, táblázatok

A tanulmányhoz tartozó ábrákat, fényképeket (a törzsszövegben a források pontos megjelölésével, angol és magyar nyelvű aláírásokkal) külön fájlokban kérjük feltölteni! Wordbe beszúrt illusztrációt nem fogadunk el! A szövegben feltétlenül szerepeljen rájuk utalás, hivatkozás.

Ábrák

Az ábrákat eps vagy ai, esetleg egyéb olyan vektorgrafikus formátumban kérjük, amelyet az Adobe Illustrator szoftver kezelni, importálni képes. Vegyék figyelembe, hogy a jpg és tif formátumban beküldött ábrák nehezen szerkeszthetők. Az ábrákon csak a legszükségesebb felírások (földrajzi nevek, méretek, a jelmagyarázat sorszámai, betűjelzései stb.) szerepeljenek, minden egyéb információ (cím, a sorszámok, betűjelzések magyarázata stb.) az ábraaláírásba kerül. Az ábrákban szereplő felírásoknál kérjük egységesen a Times betűtípust, valamint 8–10 pontos betűmagyságot alkalmazni nyomdai méret esetén. Az ábrákon az alkalmazott koordinátarendszerek stílusa, beosztásai, mértékegységei egységesek legyenek! Az ábrák fontjait görbékévé konvertálhatja a szerző, megelőzve így az utólagos szerkesztést. A fekvő ábra szélessé-

ge 70–125 mm között változhat, az álló ábrák maximális magassága 182 mm lehet. A szerző úgy segítheti legjobban szerkesztőségünk munkáját, ha a fenti kérések figyelembevételével úgy és olyan méretben küldi be az ábrákat, ahogyan azokat nyomtatásban látni szeretné.

Fényképek

A fényképeket kérjük tif vagy jpg formátumban beküldeni! A fotókat javasoljuk a felhasználni kívánt nyomdai méretben 300 dpi-vel szkennelni. Kisebb méretű fényképet, diát nagyobb felbontással kell szkennelni.

Táblázatok

A táblázatokat Word (doc), Excel (xls), vagy eps formátumban várjuk szerzőinktől, a jpg és tif formátumot szíveskedjenek mellőzni! Keretezés és rácsozás felesleges: elválasztó vonalak csak a fejlécben, illetve az oszlopok között szükségesek.

Felhívjuk Szerzőink figyelmét, hogy a tanulmányok beküldési lehetősége e-mailben és egyéb adathordozón megszűnt. A tanulmányok beküldéséhez a folyóirat elektronikus felületét vegyék igénybe:

<http://ojs3.mtak.hu/index.php/fk/login>

MAGYAR FÖLDRAJZI TÁRSASÁG

ALAPÍTVÁ: 1872

Tisztikar

Elnök: CSORBA PÉTER egyetemi tanár

Tiszteletbeli elnök: PAPP-VÁRY ÁRPÁD ny. egyetemi tanár

Alelnökök: MICHALKÓ GÁBOR tudományos tanácsadó, egyetemi tanár

SZILASSI PÉTER egyetemi docens

Főtitkár: DÁVID LÓRÁNT DÉNES egyetemi tanár

Titkár: JENEY LÁSZLÓ egyetemi docens

Felügyelőbizottság: KERESZTY PÉTER, NEMERKÉNYI ZSOMBOR, ÜTÖNÉ VISY JUDIT

Választmány

AUBERT ANTAL szakosztályelnök,
intézetigazgató

BERNEK ÁGNES szakosztályelnök, főiskolai
tanár

BUJDOSÓ ZOLTÁN főiskolai tanár

DÁVID LÓRÁNT DÉNES osztályelnök, egyetemi
tanár

DOROGI LÁSZLÓNÉ középiskolai tanár

EGEDY TAMÁS tudományos főmunkatárs,
egyetemi docens

FARSANG ANDREA egyetemi docens

FRISNYÁK SÁNDOR osztályelnök, ny. egyetemi
tanár

GERHARDTNÉ RUDLI ILONA ny. középiskolai
tanár

GÖNCZI SÁNDOR osztályelnök, főiskolai docens

GRUBER LÁSZLÓ középiskolai tanár

GYENIZSE PÉTER egyetemi docens

GYÓRI RÓBERT tszv. egyetemi docens

GYURICZA LÁSZLÓ osztályelnök, egyetemi
docens

GYURIS FERENC egyetemi adjunktus

HEVESI ATTILA osztályelnök, ny. egyetemi
tanár

HUSZTI ZSOLT osztályelnök, intézetigazgató

KARANCSI ZOLTÁN tszv. egyetemi docens

KARÁTSZON DÁVID szakosztályelnök,
tszv. egyetemi tanár

KIS JÁNOS középiskolai tanár

KISS EDIT ÉVA tudományos tanácsadó,
egyetemi tanár

KLINGHAMMER ISTVÁN szakosztályelnök,
akadémikus

KOCSIS KÁROLY akadémikus, egyetemi tanár

KOPEK ANNAMÁRIA osztályelnök,
osztályvezető

KOROMPAI ATTILA ny. egyetemi docens

KOVÁCS ZOLTÁN akadémikus, egyetemi tanár

KOZMA GÁBOR tszv. egyetemi docens

KUBASSEK JÁNOS múzeumigazgató

KUNOS GÁBOR szakosztályelnök,
villamosmérnök

LENNER TIBOR osztályelnök, tszv. egyetemi
docens

LERNER JÁNOS osztályelnök

M. CSÁSZÁR ZSUZSANNA osztályelnök,
egyetemi docens

MÁJAI CSABA osztályelnök

MAKÁDI MARIANN szakosztályelnök,
főiskolai docens

MUCSI LÁSZLÓ osztályelnök, egyetemi docens

NAGY BALÁZS egyetemi docens

PAP NORBERT osztályelnök, tszv. egyetemi
tanár

PÁL VIKTOR egyetemi docens

RADICS ZSOLT egyetemi adjunktus

SIMON GYÖRGY középiskolai tanár

SISKÁNÉ SZILASI BEÁTA egyetemi docens

SUBA JÁNOS szakosztályelnök, térképész

SZÖRÉNYINÉ KUKORELLI IRÉN osztályelnök,
tudományos tanácsadó, egyetemi tanár

SZÓLLÓSY LÁSZLÓ középiskolai tanár

TEPERICS KÁROLY osztályelnök, egyetemi
adjunktus

TIMÁR JUDIT osztályelnök, tudományos
főmunkatárs

TÓTH ANTAL osztályelnök, főiskolai docens

TÖMPE LÁSZLÓ szakosztályelnök, középiskolai
tanár

TRÓCSÁNYI ANDRÁS szakosztályelnök,
tszv. egyetemi docens

VIZI ISTVÁN osztályelnök

**A Közgyűlés által megválasztott tiszteleti tagok a Magyar Földrajzi Társaság
Választmányának örökös tagjai.**

TARTALOM / CONTENTS

Értekezések / Studies

EGEDY TAMÁS: Visszatekintés a kreatív osztály elméletére / Retrospective analysis of the creative class concept	241
BACSOSZ SZTAVROSZ: A földrajzi diverzifikáció szerepe a globális tőkepiacokon / The role of geographical diversification in global capital markets	258
NESZMÉLYI GYÖRGY IVÁN: A Koreai Köztársaság kereskedelmi politikája és a KOREU szabadkereskedelmi megállapodás / Trade policy of the Republic of Korea and the KOREU free trade agreement	274
GYÓRI RÓBERT–CHARLES W. J. WITHERS: Trianon és a Brit földrajz II. / British geography and the Trianon peace treaty (part 2)	294
KARANCSI ZOLTÁN–HORNYÁK SÁNDOR–SZALMA ELEMÉR–KOROM ANNAMÁRIA–OLÁH FERENC –HORVÁTH GERGELY: Lakótelepek esztétikai értékelésének kísérlete szegedi mintaterületek alapján / An attempt at the aesthetic evaluation of housing estates based on Szeged sample areas	311

Kisebb tanulmányok / Short papers

MÉSZÁROS REZSŐ: Társadalomföldrajz a robotok világában / Human geography in the world of robots	333
---	-----

Krónika / Chronicle

Rakonczi János 70 éves – LADÁNYI ZSUZSANNA–SZILASSI PÉTER	338
Jubileumi köszöntés	339
Hahn György (1936–2020) – HEVESI ATTILA	339
Szabó Mária (1947–2020) – HORVÁTH GERGELY–KISS ÁDÁM	340

TÁMOGATÓINK

Kiadja a MAGYAR FÖLDRAJZI TÁRSASÁG
A Nemzeti Kulturális Alap és a Magyar Tudományos Akadémia támogatásával
A kiadásért felel: Dávid Lóránt Dénes
Tördelés és nyomdai előkészítés: Bonex Press Kft.
Borítóterv: Liszi János
Nyomdai kivitelezés: Heiling Media Kiadó Kft.
Telefon: (06-1) 231-4040
Készült 300 példányban
HU ISSN 0015-5411